

Αθήνα, 24 Ιουνίου 2026.

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Θέμα: «Ομολογία ΑΔΜΗΕ για “συμφέροντα” που ωφελούνται από την καθυστέρηση στην υλοποίηση των απαραίτητων υποδομών αποθήκευσης ενέργειας»

Η αποθήκευση ηλεκτρικής ενέργειας δεν αποτελεί πλέον ένα τεχνικό ζήτημα που μπορεί να παραπεμφθεί στο μέλλον, αλλά είναι ένας κρίσιμος όρος για την ενεργειακή δημοκρατία, τη μείωση του κόστους του ηλεκτρικού ρεύματος, τη βιωσιμότητα των μικρών παραγωγών ΑΠΕ και την απεξάρτηση από το εισαγόμενο αέριο. Εξάλλου, το ίδιο το ΥΠΕΝ έχει δημόσια [αναγνωρίσει](#) ότι οι σταθμοί αποθήκευσης μπορούν να μειώσουν τους περιορισμούς έγχυσης ΑΠΕ, να μεταφέρουν πλεονάζουσα πράσινη ενέργεια από τις πρωινές στις βραδινές ώρες, να μειώσουν τις τιμές και τη λειτουργία συμβατικών μονάδων, να συνδράμουν στην άρση του κορεσμού του δικτύου, ενώ παράλληλα να ενισχύσουν την ενεργειακή επάρκεια της ελληνικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας.

Ωστόσο, εγείρονται κρίσιμα ερωτήματα για τις συνέπειες από τη συνεχιζόμενη καθυστέρηση στην δημιουργία επαρκών υποδομών αποθήκευσης ηλεκτρικής ενέργειας («μπαταριών») που παράγεται από ΑΠΕ, καθώς και για τις ενδεχόμενες σκοπιμότητες που μπορεί να συνδέονται με αυτή. Χαρακτηριστικό και άκρως διαφωτιστικό είναι το περιεχόμενο σχετικής δημόσιας [παρέμβασης](#) που έγινε από τον Αντιπρόεδρο του ΑΔΜΗΕ, στο πλαίσιο του πρόσφατου «11th Energy Transition Symposium», της «Ελληνικής Εταιρείας Ενεργειακής Οικονομίας». Πράγματι, στη συγκεκριμένη [παρέμβαση](#), διατυπώνεται με ιδιαίτερη σαφήνεια ότι η καθυστέρηση της αποθήκευσης «δεν είναι θέμα τεχνικό», αλλά «αμιγώς πολιτικό», με «συμφέροντα τα οποία συγκρούονται», καθώς η απουσία μπαταριών, σε συνδυασμό με τις συνακόλουθες περικοπές σε έργα ΑΠΕ, προκαλεί οικονομικές απώλειες σε παραγωγούς, μειώνει την αξία των έργων τους και διευκολύνει την εξαγορά τους από μεγαλύτερους επενδυτές. Επισημαίνεται, επίσης, ότι όσο δεν μπαίνουν μπαταρίες, «κάτι άλλο στο σύστημα δουλεύει παραπάνω», με ρητή αναφορά στην αύξηση του LNG (υγροποιημένο φυσικό αέριο).

Τα στοιχεία επιβεβαιώνουν την κρισιμότητα του προβλήματος. Ο ΑΔΜΗΕ [δημοσιεύει](#) πλέον μηνιαίες αναφορές περιορισμών ΑΠΕ για το «Εθνικό Σύστημα Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας» (ΕΣΜΗΕ), με διαθέσιμα στοιχεία από το 2024 έως και τον Μάιο 2026, γεγονός που αποτυπώνει τη μονιμοποίηση του φαινομένου. Οι εν λόγω περιορισμοί προέρχονται από εντολές που δίνει ο ΑΔΜΗΕ σε σταθμούς ΑΠΕ να μειώσουν ή να μηδενίσουν προσωρινά την παραγωγή τους, παρότι θα μπορούσαν τεχνικά να παράγουν περισσότερη ηλεκτρική ενέργεια, αφού αυτή δεν μπορεί να απορροφηθεί από το σύστημα, ενώ απουσιάζει η αναγκαία υποδομή αποθήκευσης. Μάλιστα, τον Μάιο του 2025 ο ΑΔΜΗΕ [προειδοποιούσε](#) ακόμη και για ενδεχόμενο πλήρη περιορισμό ισχύος έγχυσης ενέργειας από σταθμούς ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ («Συμπαραγωγή Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης») του Δικτύου Διανομής. Το πρώτο τρίμηνο του 2026 οι περικοπές ΑΠΕ [εκτιμήθηκαν](#) σε 410 GWh, σχεδόν διπλάσιες από το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025, ενώ οι ώρες με μηδενικές ή αρνητικές τιμές έφτασαν τις 239,5.

Την ίδια ώρα, η εξάρτηση από το φυσικό αέριο και το LNG όχι μόνο δεν υποχωρεί, αλλά ενισχύεται. Σύμφωνα με [στοιχεία](#) του «Διαχειριστή Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου» (ΔΕΣΦΑ), το 2025 η συνολική ζήτηση φυσικού αερίου αυξήθηκε κατά 14%, οι εισαγωγές μέσω Ρεβυθούσας αυξήθηκαν κατά 63,3%, ενώ οι μονάδες ηλεκτροπαραγωγής κάλυψαν το 70,28% της εγχώριας κατανάλωσης φυσικού αερίου. Παράλληλα, αν και [θεσπίστηκε](#) πλαίσιο για 4.700 MW «standalone» μπαταριών, η καθυστέρηση στην υλοποίησή του παραμένει κρίσιμη.

Συνοψίζοντας:

Επειδή η απουσία επαρκούς υποδομής αποθήκευσης ηλεκτρικής ενέργειας οδηγεί σε δραστικό περιορισμό της έγχυσης στο δίκτυο της ενέργειας που παράγεται από ΑΠΕ, και

επειδή, με τον τρόπο αυτόν, χάνεται φθηνή πράσινη ενέργεια που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί από τους καταναλωτές, οι μικροί παραγωγοί ΑΠΕ χάνουν έσοδα, αφού παράγουν αλλά δεν πληρώνονται για όλη την παραγωγή τους και απαξιώνονται οι επενδύσεις τους -άρα μπορεί να πιεστούν να πουλήσουν φθηνά τα έργα τους σε μεγάλους επενδυτές-, ενώ ευνοούνται «σκανδαλωδώς» όσοι καλύπτουν το κενό, όπως μονάδες φυσικού αερίου ή εισαγωγείς LNG,

ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Για ποιον λόγο καθυστέρησε η ουσιαστική ένταξη έργων αποθήκευσης ενέργειας , ενώ το ίδιο το ΥΠΕΝ αναγνωρίζει ότι μειώνουν τις περικοπές στην παραγωγή από ΑΠΕ, τις τιμές και τη χρήση συμβατικών μονάδων;
2. Ποιο είναι το δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα υλοποίησης και λειτουργίας έργων αποθήκευσης ανά τεχνολογία, ισχύ, Περιφέρεια και Διαχειριστή;
3. Θα καταθέσει στη Βουλή αναλυτικά στοιχεία περικοπών ΑΠΕ ανά μήνα, τεχνολογία, επίπεδο τάσης, Περιφέρεια και κατηγορία παραγωγών, καθώς και την οικονομική απώλεια που υπέστησαν οι παραγωγοί;
4. Έχει εξετάσει η κυβέρνηση αν, και σε ποιον βαθμό, οι παρατεταμένες περικοπές οδηγούν σε απαξίωση μικρών έργων ΑΠΕ και Ενεργειακών Κοινοτήτων και συγκέντρωση της αγοράς σε λίγους μεγάλους ομίλους;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές και οι Ερωτώσες Βουλευτριες

Κεδίκογλου Συμεών

Ζαμπάρας Μιλτιάδης (Μίλτος)

Βέττα Καλλιόπη

Γαβρήλος Γεώργιος

Καλαματιανός Διονύσιος-Χαράλαμπος

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Νοτοπούλου Αικατερίνη

Ξανθόπουλος Θεόφιλος

Παπαηλιού Γεώργιος

Τσαπανίδου Παρθένα (Πόπη)

Ψυχογιός Γεώργιος

